

[Langsted]

fart mellem Kolby Kås og Århus med truslen om nedlæggelse af denne rute. Det er naturligvis kun en ringe del af Danmarks befolkning, som berøres af den planlagte nedskæring, men for denne befolkning må det forekomme af altoverskyggende vigtighed, at en så vigtig trafikforbindelse opretholdes.

Vort spørgsmål til ministeren går i første række på, med hvilken lovhjemmel ministeren handler. Ganske vist meddelte ministeren forleden onsdag i spørgetiden, at ministeriets jurister havde fundet ud af, at nedlæggelsen af denne rute kunne ske uden den særlige lovhjemmel, som ellers kræves for nedlæggelse af statsbanestrækninger. Men ministeriets jurister finder på så mange ting, som vi i udvalget kan stille berettigede spørgsmål om, så vi må bede ministeren om et meget konkret svar.

I denne forbindelse føler vi det også relevant at stille ministeren over for spørgsmålet, om der tilstræbes nedlæggelse af andre statsbanestrækninger eller andre ruter i det hele taget til skade for lokale befolkningsgrupper. Vor forespørgsel har imidlertid også et videre sigte, som vi må bede ministeren komme ind på. Det drejer sig om et væsentligt punkt, trafikforbindelsen mellem landsdelene, og ikke alene trafikforbindelsen i betydningen trafik, men også på andre områder. Det drejer sig ikke alene om søværts- og landværtsforbindelser på bane og vej, det drejer sig også om postforbindelser og telefonforbindelser. Skal vi forvente yderligere forringelser i postbefordringsmulighederne, yderligere serviceforringelser? Skal vi forvente yderligere forringelser i telekommunikationsmulighederne, således som vi har set det har været tilfældet i Nordslesvig igennem en længere år-række, og hvor man fra folketingets side på mere end én måde måtte slå i bordet, før forbedringer blev overvejet?

Der ligger kort sagt i vor forespørgsel kravet om standpunkttagen fra ministeren for offentlige arbejder og fra regeringen. Hvad vil man med vores samfund? Vil man stadig have det til at fungere på et højt serviceniveau? Og hvad vil man gøre for, at dette serviceniveau ikke forringes?

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Det var med lidt forbavelse, jeg hørte begrundelsen for forespørgslen. Jeg har altid opfattet forretningsordenen således, at man i nogle bemærkninger begrunder det spørgsmål, man har stillet. Nu kan jeg forstå, at det først og fremmest drejer sig om, hvorvidt man andre steder inden for DSB såvel søværts som landværts skal til at nedlægge, ligesom jeg forstår, at forespørgerne nu ønsker, at vi skal have en generaldebat om hele P&Ts område, både postvæsenet og televæsenet. Så er det jo nok berettiget, at jeg lige gør forespørgerne opmærksom på, at den konkrete forespørgsel, jeg har fået, har følgende formulering:

»Hvad er ministerens baggrund for at acceptere nedlæggelse af færgeruten Århus-Samsø, og hvordan opfatter ministeren statens forpligtelse til at opretholde trafikken mellem landsdelene?«

Det er det, jeg har fået som en forespørgsel, og det er det, jeg agter at svare på. Jeg er selvfølgelig parat til senere at gå ind i en debat, hvis det ønskes, men jeg synes bare, at det falder noget uden for rammerne for at sige det mildt.

Som det formentlig er forespørgerne bekendt, er sagen om besejlingen af Samsø en gammel sag, der stammer fra august 1973, hvor den daværende minister nedsatte en arbejdsgruppe til at finde en langsigtet løsning på besejlingen af Samsø. I denne arbejdsgruppe var der repræsentanter for Samsø kommune, Århus amtskommune, Odder kommune, Kalundborg kommune og DSB. I februar 1975 udsendte arbejdsgruppen en rapport, som konkluderede, at ministeriet for offentlige arbejder, det vil sige DSB, skulle indlede forhandlinger med det private rederi med henblik på at oprette en rute mellem Hov og Kolby Kås, subsidiært en rute mellem Sælvig og Hov.

I løbet af 1975 og 1976 førtes der flere forhandlinger mellem DSB på den ene side og Århus amtsråd og Samsø kommune på den anden side. Endvidere førtes der forhandlinger mellem DSB og Samsø kommune og rederiet Grau. Da Samsø kommune i slutningen af 1976 følte, at forhandlingerne var gået i hårdknude, anmodede man Århus amtskommune om at intervenere i sagen, hvilket resulterede i en henvendelse til mig fra amtskommunen. Jeg indkaldte herefter alle implicerede parter til et møde hos mig i